

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7664

гр. София, 12.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **5900** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Т. С. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 23-1158-000205/14.05.2023 г., издадена от Командир отделение към ОДМВР П., сектор Пътна полиция П., с която на жалбоподателя е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В съдебно заседание на 12.09.2023 г. жалбоподателят претендира да бъде спряно предварителното изпълнение, тъй като бил учредил дружество с транспортна дейност и му се налагало да използва ППС за осъществяване на дейността си.

Искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПAM не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена

на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая оспорващият твърди, че от предварителното изпълнение на наложената му ПАМ същият не би могъл да упражнява дейността си в „Т Георгиев Строй 52“ ЕООД. Настоящият състав намира, че посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Освен това по правило и съгласно трайната съдебна практика имуществените вреди /какви то на практика биха били вредите от невъзможността лично да се управлява МПС и да се извършва търговска дейност с него/ не са непоправими и дори да се претърпят такива от страна на оспорващия, то същите могат да бъдат възмездени в случай на незаконосъобразност и отмяна на оспорената заповед за налагане на ПАМ. Посочените от лицето вреди не са противопоставими на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ. Също така не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не са в резултат от него.

Друг е въпросът, че няма доказателства новоучреденото на 22.06.2023 г. дружество с управител Т. С. Г. да има реална търговска дейност, при която същата да се налага да бъде извършвана лично от жалбоподателя с МПС.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 13-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. С. Г. за спиране на предварителното изпълнение Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-1158-000205/14.05.2023 г., издадена от Командир отделение към ОДМВР П., сектор Пътна полиция П., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

На основание чл. 138, ал.1 от АПК, препис от определението да се изпрати на жалбоподателя и на административния орган - Командир отделение към ОДМВР П., сектор Пътна полиция П..

СЪДИЯ: